

De toekomst van de stad

Alle grote steden van Nederland zijn druk bezig met het maken van hun plannen voor de toekomst. Amsterdam en Utrecht beten het spits af. Wat gaat er veranderen? 'Een nieuw museum moet niet meer op het Museumplein komen, maar in Zuidoost.'

Door Mac van Dintner

Veel minder auto's, meer groening; de grote steden van Nederland gaan de komende 25 jaar drastisch van aanzicht veranderen. Stadsbewoners staan niets minder dan een omwenteling te wachten, zegt stedenbouwkundige Wouter Veldhuis, lid van het College van Rijksadviseurs dat het Rijk van advies dient over ruimtelijke ontwikkelingen.

In aanloop naar de nieuwe Omgevingswet, die volgend jaar van kracht wordt, zijn alle grote steden bezig met het maken van hun toekomstplannen. Amsterdam en Utrecht openen onlangs het bal met hun visie op hoe de stad en over twintig tot dertig jaar uit moet zien.

De plannen verschillen op onderdelen, maar de richting is hetzelfde. Amsterdam wil uitgroeien tot 'menselijke metropool', een vitale, leefbare en groene stad. Utrecht profiteert zichzelf als '10-minutenstad' waar alles wat mensen nodig hebben binnen handbereik is.

Het zijn vergezichten die de kinderen jaren in de praktijk worden uitgewerkt. Een ding is duidelijk: wie in de stad woont of op bezoek komt, hoeft niet op te rekenen dat hij in de toekomst zijn auto nog op straat kan parkeren. En zelfs de fiets moet op zijn tellen gaan passen: 'De fiets begint de nieuwe auto te worden.'

1 De hoogte in

De komende jaren wordt er flink gebouwd. Amsterdam wil tot 2050 150 duizend woningen bijbouwen, Utrecht 60 duizend tot 2040. Wat de steden betreft, komen die nieuwe woningen binnen de huidige stadsgronden. 'Verdichting', is het sleutelwoord: meer mensen dichter op elkaar. Dat betekent ook de hoge in-

In Amsterdam is plaats voor hoogbouw tot 70 meter langs spoorwegen en het IJ. Bij grote stations als Amstel, Zuid en Sloterdijk mag het nog hoger. In de binnenstad van Utrecht is de Domtoren (112,5 meter) de limiet, zegt D66-wethouder Klaas Verschueren van Ruimtelijke Ontwikkeling. 'Die is heilig.' Verder van het centrum, in Leidsche Rijn, kunnen toren van 140 meter hoog.

'De tijd van bouwen in de weiland is voorbij', benadrukt de Amster-

damse wethouder Marieke van Doorninck (Groenlinks). De stad moet zitting in op water nog is aan groen. Voor het klimaat natuurlijk, de ecologie en de biodiversiteit. Maar ook voor Amsterdamers om naar buiten te gaan. 'Wonen in de stad is efficiënt en duurzaam, omdat je daarmee voorzieningen voor grote groepen mensen tegelijkertijd kunt realiseren. Daar heb je de auto niet voor nodig en het neemt ook minder plek in beslag.'

Utrecht kiest voor het bouwen rond nieuwe stedelijke knooppunten. Uitbreiding buiten de stad staat onder aan het wensenlijstje, aldus Verschueren. Binnenstedelijk bouwen is ingewikkeld, beaamt hij. 'Maar laten we niet doen alsof het buiten de stad veel sneller gaat. Voordat je daar aan de slag kunt, ben je ooit tien tot vijftien jaar verder.'

Van Doorninck sluit zich daarbij aan: 'Bouwen in de weilanden is voor projectontwikkelaars aantrekkelijk en goedkoop, maar voor de samenleving is het duur. Want wie legt wegen aan en zorgt voor voorzieningen in de nieuwe woonwijken?'

Dit is het definitieve afscheid van de vine, de vorrige eeuw in gang gezette bouw van uitbreidingswijken rond de stad, zegt stedenbouwkundige Veldhuis. 'In de politiek herst nog steeds het idee dat we meer een gezinswoningen moeten bouwen. Maar daarvan heeft Nederland er meer dan genoeg. Als je dertig jaar vooruitkijkt, zie je dat er juist vele behoeft is aan stedelijke woonmilieus voor eenpersoonshuishoudens, senioren en jonge professionals.'

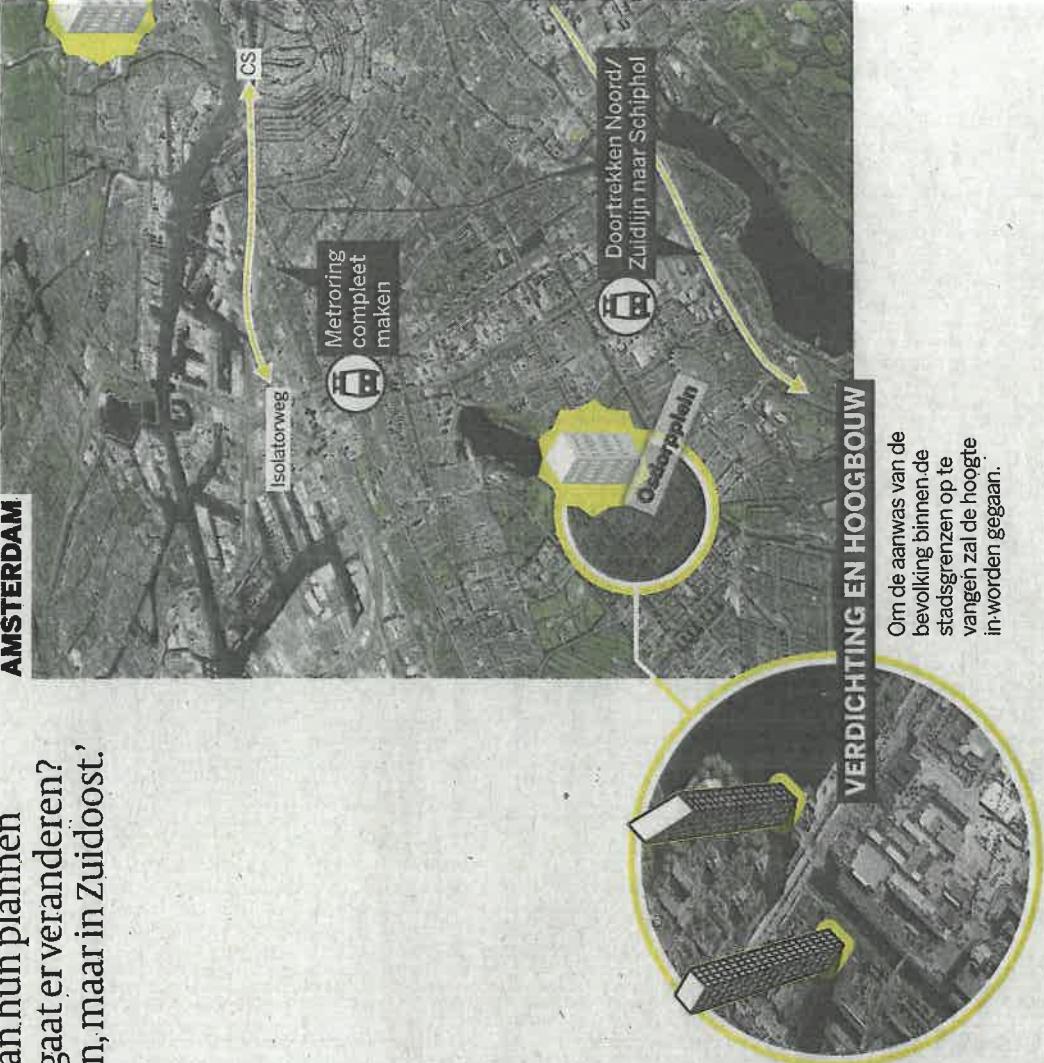
De laatste vinewijken worden nog steeds aangebouwd, onderstreept Veldhuis. 'Daaraan zie je hoe lang het duurt voordat veranderingen op het gebied van ruimtelijke ordening zich voltrekken. Als je gaat wonen op het woningtekort van nu, ben je straks te laat met bijsturen.' Hij vindt verdichting een logische keuze, maar voegt daar wel een waarschuwing aan toe. 'De Achillespees van hoogbouw is hoe hieruit ziet op straatniveau. Je moet voor komen dat je op de begane grond tegen parkeergarages en bermen aankijkt.'

2 Auto eruit, te voet verder

Dé auto verdwijnt steeds meer uit het straatbeeld. Amsterdam schraapt tot

- hoogbouw
- anarchistisch snippergroen
- de auto de wijk uit (ja, ook die van bewoners)
- meerdere stadscentra
- geen vinewijken meer

AMSTERDAM

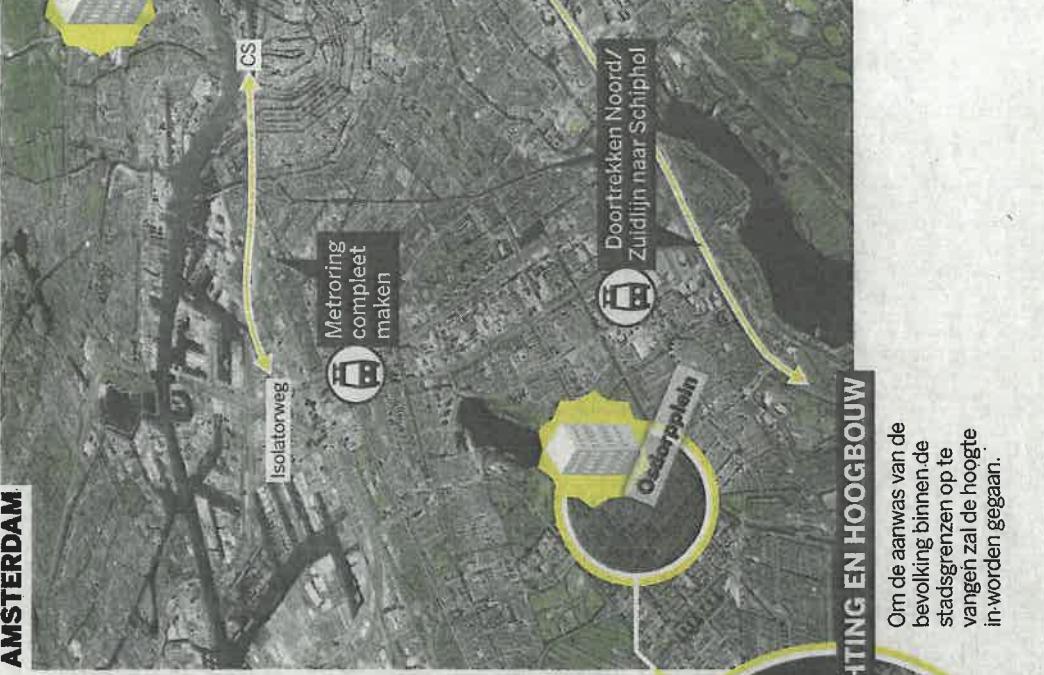
Om de aanwas van de bevolking binen de stadsgronden op te vangen zal de hooge in worden gegaan.

se een auto willen, zullen voortaan een stukje moeten lopen of fietsen om bij hun auto te komen. Maar liever nog maken ze gebruik van de fiets, het openbaar vervoer of deelauto's die overal beschikbaar komen.

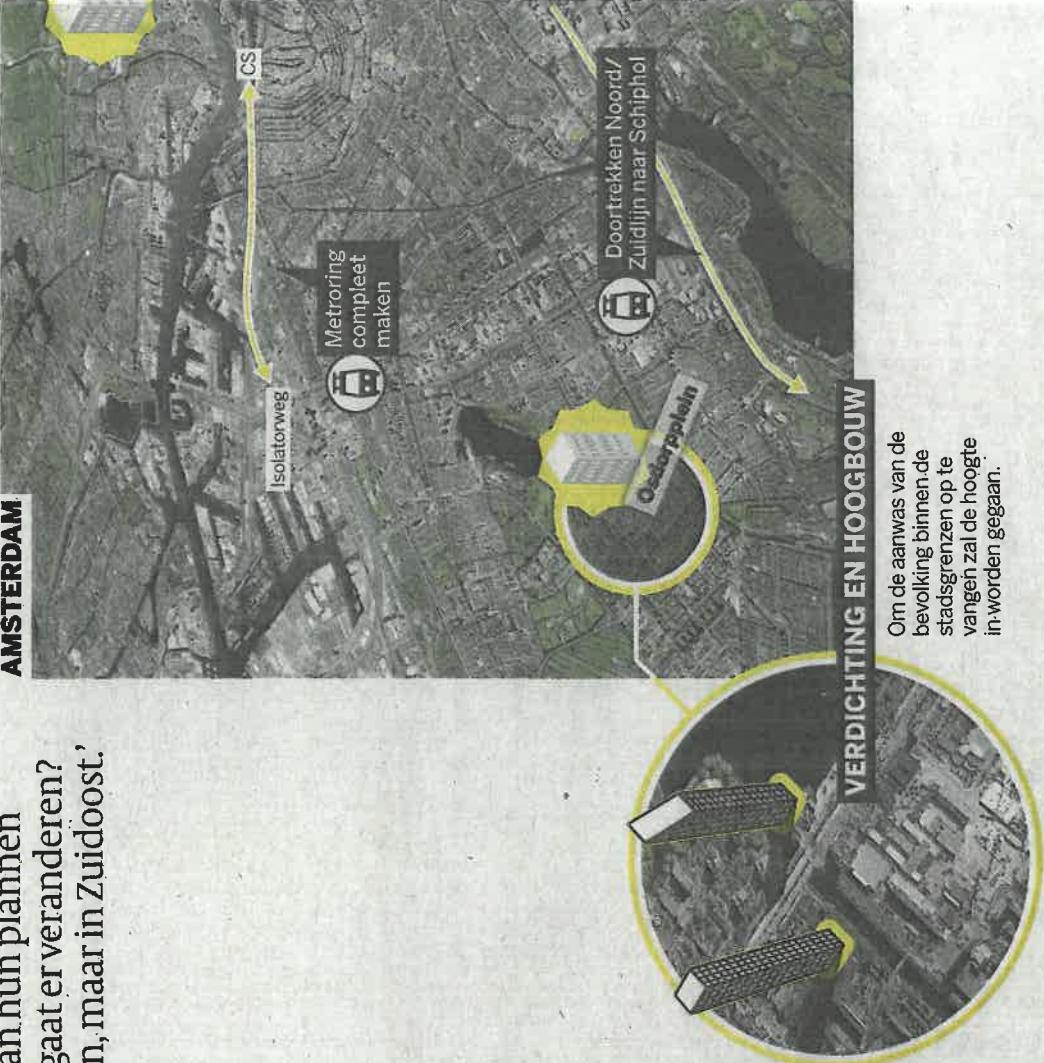
Utrecht bouwt aan een ring van ovenpuntten rond de stad waar kan worden overgestapt op andere vervoersmiddelen. Het klinkt als een logische keuze. Toch is het een revolutie,' zegt Veldhuis. 'Voor het eerst kiezen steden voor lopen en fietsen als dominante vervoersvorm. Het bedrijfsleven heeft altijd alles op alles gezet om de autobereikbaarheid maximaal te houden. Daarvan zeggen beide steden nu: dat is voorbij.'

Verder kijkt ziel de stedenbouwkundige al een nieuw conflict opdoemen: 'Op drukke plekken in de stad ontstaat een strijd tussen voetgangers en fietsers. Wat vroeger een drukke autostraat was, is nu een enge fietsstraat geworden.'

Ook fietsers zullen te maken krijgen met de nieuwe realiteit dat ze hun tweewieliger centraal stallen en te voet verder moeten, zegt Van Doorninck. 'Mensen moeten leren dat ze hun fiets niet meer overal kunnen neerzetten waar ze moeten zijn.' Of dat lukt, is de vraag, zegt Veldhuis: 'Ik denk dat het

AMSTERDAM

Om de aanwas van de bevolking binen de stadsgronden op te vangen zal de hooge in worden gegaan.

se een auto willen, zullen voortaan een stukje moeten lopen of fietsen om bij hun auto te komen. Maar liever nog maken ze gebruik van de fiets, het openbaar vervoer of deelauto's die overal beschikbaar komen.

Utrecht bouwt aan een ring van ovenpuntten rond de stad waar kan worden overgestapt op andere vervoersmiddelen. Het klinkt als een logische keuze. Toch is het een revolutie,' zegt Veldhuis. 'Voor het eerst kiezen steden voor lopen en fietsen als dominante vervoersvorm. Het bedrijfsleven heeft altijd alles op alles gezet om de autobereikbaarheid maximaal te houden. Daarvan zeggen beide steden nu: dat is voorbij.'

Verder kijkt ziel de stedenbouwkundige al een nieuw conflict opdoemen: 'Op drukke plekken in de stad ontstaat een strijd tussen voetgangers en fietsers. Wat vroeger een drukke autostraat was, is nu een enge fietsstraat geworden.'

Ook fietsers zullen te maken krijgen met de nieuwe realiteit dat ze hun tweewieliger centraal stallen en te voet verder moeten, zegt Van Doorninck. 'Mensen moeten leren dat ze hun fiets niet meer overal kunnen neerzetten waar ze moeten zijn.' Of dat lukt, is de vraag, zegt Veldhuis: 'Ik denk dat het

